

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 14. december 2020

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris besvarelse af spørgsmål nr. 133 til L 77, forslag til lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, stillet den 1. december 2020 af Karsten Lauritzen (V) og Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål nr. 133 til L 77

”Ministeren bedes kommentere høringssvaret fra Finans Danmark, jf. L 77 – bilag 11, særligt om ministeren er enig i Finans Danmarks vurdering ”Mange minkfarme kan ikke ”bare” omdannes til andre produktionsformer og kan nærmest blive værdiløse eller ligefrem få negative værdier, hvis de skal rives ned?”

Svar

Det fremgår af det fremsatte lovforslags § 7, stk. 2 (nu § 8, stk. 3), at der fastsættes regler om erstatning og kompensation som følge af forbuddet i lovforslagets § 1, stk. 1.

Som det fremgår af afsnit 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger knytter der sig en vis usikkerhed til omstændighederne efter udløbet af det foreslåede midlertidige forbud, herunder om det i praksis kan vise sig uforholdsmæssigt vanskeligt eller umuligt for nogle af de erhvervsdrivende, som på dette tidspunkt ønsker at genoptage erhvervet, at genetablere virksomheden inden for en rimelig tidshorisont efter ophør af det midlertidige forbud. Det skal endvidere bemærkes, at det fremgår af de specielle bemærkninger til lovforslagets § 7 (nu § 8), at der vil blive fastsat regler om, at der i tilfælde af ekspropriation ydes fuldstændig erstatning. Retten til fuldstændig erstatning i forbindelse med ekspropriative indgreb tillige følger direkte af grundlovens § 73, stk. 1.

Endvidere lægger regeringen op til en model, hvor minkavlerne – uanset om den foreslåede ordning over for den enkelte vil udgøre et ekspropriativt indgreb eller ej – skal ydes fuldstændig erstatning efter de samme principper og vilkår, som hvis der var tale om et ekspropriativt indgreb.

Jeg kan desuden bemærke, at jeg – herunder som en del af politisk aftale af 16. november 2020 mellem regeringen og Radikale Venstre, SF, Enhedslisten og Alternativet – har stillet et ændringsforslag til lovforslagets § 7 (nu § 8) om, at der også skal fastsættes regler om erstatning og kompensation til følgeerhverv, der i det væsentlige er afhængige af minkavl for at kunne drive virksomhed.

Det fremgår endvidere af afsnit 2.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger, at den nærmere fastsættelse af sådanne regler, herunder mulige erstatnings- og kompensationsmodeller vil blive fastsat efter forhandling med Folketingets partier. Der er ikke beskrevet nærmere rammer for denne erstatning i lovforslagets bemærkninger, idet regeringen finder, at det er en væsentlig forudsætning, at alle Folketingets partier inddrages i forhandlingerne om fastsættelsen af disse regler, og at der er brede rammer for disse forhandlinger.

Der pågår fortsat politiske forhandlinger om erstatning og kompensation til minkbranchen og følgeerhverv, og jeg kan derfor ikke på nuværende tidspunkt oplyse, hvad der kommer til at indgå i en

endelig aftale om erstatning og kompensation, herunder om en konkret erstatningsmodel, eller hvordan erstatninger som udgangspunkt vil skulle beregnes. Men jeg er enig med Finans Danmark i, at det er afgørende, at der snart kommer en aftale på plads, så minkavlere kan få en afklaring på erstatningsspørgsmålet.

Med hensyn til Finans Danmarks bemærkninger om den praktiske håndtering af udbetaling af kompensation for de aflivede mink samt øvrig erstatning til erhvervet, kan jeg bemærke, at det er vigtigt, at minkavlerne kan få deres erstatning og kompensation hurtigst muligt. Jeg har i den forbindelse stillet et ændringsforslag til lovforslaget om, at der indsættes en bemyndigelse til at fastsætte regler om, at udbetalinger efter loven ikke kan anvendes til modregning i gæld til det offentlige m.v.

Rasmus Prehn

/

Paolo Drostby